

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 14 września 2017r.

Wnioskodawczyni D. S. wnioskiem z dnia 2 marca 2017r. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po M. S. zmarłej w dniu 10 stycznia 2016r. w W..

(wniosek k. 1)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. zmarła w dniu 10 stycznia 2016r. w W.. Przed śmiercią ostatnio stale zamieszkiwała w W. przy ul. (...) w W.. Nie pozostawiła dzieci małżeńskich, pozamałżeńskich bądź przysposobionych. Jej rodzice zmarli przed nią – matka J. S. w dniu 11 czerwca 2008r., a ojciec K. S. w dniu 23 sierpnia 2008r.

Spadkodawczyni w dacie śmierci była zamężna z uczestnikiem A. H. (1). Miała rodzeństwo: wnioskodawczynię D. S. oraz uczestnika P. S..

Spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu. Nikt ze spadkobierców nie zrzekł się dziedziczenia, nie składał oświadczenia w przedmiocie przyjęcia bądź odrzucenia spadku ani nie został uznany za niegodnego.

(odpis skrócony aktu zgonu M. S. k. 4; odpis skrócony aktu małżeństwa D. S. k. 2; odpis skrócony aktu urodzenia P. S. k. 3; odpisy skrócone aktów zgonu J. S. i K. S. k. 16-17; zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni w trybie art. 671 k.p.c., złożone na rozprawie w dniu 14 września 2017r. – protokół rozprawy k. 18-18v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów – aktów stanu cywilnego, których prawidłowość i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony postępowania oraz w oparciu o okoliczności między stronami bezsporne. Nadto, stosownie do art. 671 § 1 k.p.c., Sąd za dowód, że nie ma innych spadkobierców poza wymienionymi wyżej przyjął zapewnienie spadkowe złożone przez wnioskodawczynię, oceniając je jako wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób, stosownie do art. 922 k.c. i nast. Wedle art. 926 § 1 k.c., powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Zgodnie z art. 926 § 2 k.c., dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą. Spadkodawczyni M. S. nie pozostawiła testamentu, stąd doszło do dziedziczenia ustawowego po niej.

Art. 931 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym tak w dacie otwarcia spadku, jak też w dacie orzekania stanowi, że w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek, a dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż 1/4 całości spadku.

Jak stanowi zaś art. 932 § 1 k.c. w braku następnych spadkodawcy powołani do spadku z ustawy są jego małżonek i rodzice. Zgodnie z § 2 powołanego przepisu udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy, wynosi jedną czwartą całości spadku. Jeżeli ojcostwo rodzica nie zostało ustalone, udział spadkowy matki spadkodawcy, dziedziczącej w zbiegu z jego małżonkiem, wynosi połowę spadku.

Stosownie do § 3 w/w przepisu w braku następnych i małżonka spadkodawcy cały spadek przypada jego rodzicom w częściach równych. Zgodnie zaś z § 4 jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadął, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych. § 5 stanowi natomiast, iż, jeżeli którekolwiek z rodzeństwa spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku pozostawiając następnych, udział spadkowy,

który by mu przypadła, przypada jego zstępnym. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału między dalszych zstępnych spadkodawcy.

Zgodnie zaś z art. 933 § 1 k.c. udział spadkowy małżonka, który dziedziczy w zbiegu z rodzicami, rodzeństwem i zstępnymi rodzeństwa wynosi połowę spadku.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, spadkodawczyni nie pozostawiła dzieci małżeńskich, pozamałżeńskich bądź przysposobionych, a jej rodzice zmarli przed nią. Wobec powyższego, stosownie do wyżej powołanych przepisów, uprawnionymi do dziedziczenia z ustawy po M. S. są:

- mąż A. H. (2) – w 1/2 części;
- siostra D. S. oraz brat P. S. – w 1/4 części każde z nich.

Jak stanowi art. 1012 k.c. spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić.

Stosownie zaś do art. 1015 § 1 k.c. oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. § 2 powołanego przepisu stanowi, iż brak oświadczenia spadkobiercy w terminie określonym w § 1 jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

W niniejszej sprawie nie zostało ustalone, by spadkobiercy złożyli oświadczenie o prostym przyjęciu spadku, a zatem dziedziczą oni z dobrodziejstwem inwentarza na podstawie wyżej powołanego art. 1015 § 2 k.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w punkcie 1. postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł jak w punkcie 2. postanowienia stosownie do art. art. 520 § 1 k.p.c.

SSR Maciej Ługiewicz

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć uczestnikowi A. H. (2) z pouczeniem o apelacji.

SSR Maciej Ługiewicz